

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2110 - 2/2022
Érkezett:	2022 NOV 02. <i>e-mail</i>
Példány:	1
Melléklet:	<i>0 db</i> <i>dui</i>

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Tárgy: Hiánypótlás
Hiv. Szám: IV/2110-1/2022

Alulírott

meghatalmazott jogi képviselőm - dr. Molnár Csaba ügyvéd, mint a Molnár Csaba Ügyvédi Iroda

tagja, -, útján a fenti hivatkozási küldött, hiánypótlásra vonatkozó felhívásra az előterjesztett alkotmányjogi panaszt a következők szerint pontosítom, illetve azt az alábbiak szerint egészítem ki (jelen beadványomat a panasszal egységes szerkezetben adom be, a kiegészítéseket, pontosításokat vastag dőlt betűkkel jelzem):

Az Alaptörvényben biztosított jogom megsértése okán **alkotmányjogi panasszal** élek, és **indítványozom a sérelmezett döntés Alaptörvény-ellenességének megállapítását, és ezen ok alapján annak megsemmisítését, az annak alapjául szolgáló I., illetve II. fokú ítéletekre kiterjedően is.**

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja alapozza meg, míg az indítványozó panasz előterjesztésére való jogosultságát az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapítom, és egyben nyilatkozom, hogy indítványozóként az adataim kezeléséhez az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően hozzájárulok.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének indoka az, hogy álláspontom szerint a sérelmezett döntés(ek) sérti(k) az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogot, miszerint:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyeszm.
1978. évi IV. törvény
296. § (1) bekezdés II. fordulat, /2/ bekezdés
298. §
292. § (1) bekezdés III. fordulat, /2/ bekezdés
303. § (3) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont
Melléklet

M

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének előzményei, annak alapjául szolgáló körülmények: ■■■■■■ I. rendű vádlott bűnösségét a megismételt eljárásban

másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla érintetlenül hagyva az I. fokú ítélet ezen rendelkezését, háromrendbeli, társtettesként elkövetett áru hamis megjelölése büntetében (a büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény - továbbiakban: Btk. - 296.§ (1) bekezdés II. fordulat, /2/ bekezdés), társtettesként elkövetett engedély nélküli külkereskedelmi tevékenység büntetében (1978. évi IV. törvény 298.§), három rendbeli társtettesként elkövetett rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntetében (1978. évi IV. törvény 292.§ (1) bekezdés III. fordulat, /2/ bekezdés), valamint megváltoztatva az I. fokú ítéletet, *folytatólagosan*, társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében (1978. évi IV. törvény 303.§ (3) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont) mondta ki jogerősen, mely bűncselekményeket a vádlott(ak) a bíróság álláspontja szerint bünszervezetben követték el.

A jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati indítványt a Kúria a fenti számú végzésével elutasította, azonban az elutasításban, valamint a jogerős ítéletben foglaltak az alábbi indokok alapján sértik a terhelt Alaptörvényben biztosított jogát:

1. *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Álláspontunk szerint nem felelhet meg a tisztességes eljárás követelményének az, ha a nyilvánvalóan törvénytelen megtartott – ti. olyan személy távollétében került sor a tárgyalás megtartására, akinek jelenléte kötelező /Be. 427. § (3) bekezdés, illetve 431. § (3) bekezdés/ – tárgyalások kapcsán a Kúria akként foglal állást, hogy a terhelt távollétének engedélyezéséről az első fokon eljáró Gyulai Törvényszék **„hallgatólagosan hozott végzést”**, és így valójában csupán azt állapítja meg, hogy az eljárásjogi szabálysértés kizárólag abban nyilvánult meg, hogy bíróság nem a Be. 431. § (3) bekezdésében meghatározott formában hozta meg a végzést, ahelyett, hogy a terhelt távollétének jogkövetkezményéről döntene, amely egyebekben abszolút eljárásjogi szabálysértésnek minősül.

A Kúria végzésének 116. pontja:

„Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság azon mulasztásával, hogy a VI. rendű terheltnek az észrevételében megnyilvánuló, a tárgyaláson való jelenlét jogáról ismételten lemondását nem végzésben, hanem hallgatólagosan engedélyezte és fogadta el, megsértette a Be. 431. § (3) bekezdését, azonban az ismételt lemondás engedélyezéséről szóló végzés meghozatalának elmulasztása az eljárási szabályok olyan megsértését jelenti, amely a Be. 649. § (2) bekezdésében megjelölt, felülvizsgálatot eredményező eljárási szabálysértések közé nem tartozik, így felülvizsgálat alapjául nem szolgálhat.”

Nem tisztességes az az eljárás, amelyben az eljárási szabálysértést akként kívánja meg nem történné tenni a felülvizsgálati eljárást lefolytató Kúria tanácsa, hogy kijelenti, a bíróság „hallgatólagosan hozott végzést”, vagyis **legalizálja azt, hogy a terhelt jogszerűtlenül maradt távol az eljárástól**, majd ezen érvelés alapján már kizárólag azt vizsgálja, hogy teremt-e hatályon kívül helyezési okot az, hogy a végzés nem került szabályszerűen meghozatalra.

Álláspontunk szerint a végzés meghozatalának, kihirdetésének, jegyzőkönyvben történő rögzítésének elmaradását nem lehet legalizálni azzal, hogy azt hallgatólagosnak tekintjük - megjegyzem, a hallgatólagos végzést, mint fogalmat nem ismeri jogrendszerünk, így a büntetőeljárási kódex sem -, és **így nem azt vizsgáljuk, hogy mi a tárgyaláson való jelenlét elmulasztásának jogkövetkezménye**, hanem csupán azt, hogy a végzés meghozatalának elmulasztása szolgálhat-e alapjául a hatályon kívül helyezésnek, vagy sem.

Álláspontunk egyezik, a vádat képviselő Ügyészség jelen felülvizsgálati eljárásban tett észrevételében foglaltakkal, vagyis azzal, hogy az ítéletet ezen okból hatályon kívül kellett volna helyezni, és az eljárást meg kellett volna ismételni, tekintettel arra, hogy a kérdéses tárgyalási napokon VI. rendű vádlott annak ellenére nem került idézésre, és azon így nem vett részt, hogy védője útján bejelentette, hogy észrevételt kíván tenni (Be. 431. § /2/ bekezdés/).

Kúria végzésének 22-23. pontja:

22. *„A Legfőbb Ügyészség BF.329/2021/2. számú átiratában a VI. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát alaposnak tartotta. Álláspontja szerint a Be. 431. § (2) bekezdése értelmében a VI. rendű terhelt írásbeli észrevételének a 2019. február 6. napján megtartott*

tárgyalási határnapon történő csatolása olyan bejelentésnek minősül, amellyel a 430. § (1) bekezdésében meghatározott nyilatkozata hatályát veszítette, és ettől kezdve a VI. rendű terhelt tárgyalási jelenléte a Be. 428. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelező volt, így őt a Be. 510. § (1) bekezdése alapján az ezt követően kitűzött tárgyalási határnapokra idézni kellett. Az elsőfokú bíróság a 2019. március 8. napján tartott tárgyalásra, valamint a határozathirdetésre tűzött 2019. március 28. napján megtartott tárgyalásra a VI. rendű terheltet szabályszerűen nem idézte, ez pedig előfeltétele lett volna a tárgyalás megtartásának.

23. A Legfőbb Ügyészség hivatkozása szerint a törvényi előfeltétel hiányában megtartott tárgyalások a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétlen eljárási szabálysértéssel érintettek. A feltétlen eljárási szabálysértés pedig – a másodfokú ítélet [56] bekezdésében foglaltaktól eltérően – mérlegelést nem tűrően a megtámadott ügydöntő határozat kasszációját eredményezi. A Legfőbb Ügyészség a Kúria Bfv.I.1266/2020/11. számú végzésben megállapított feltétlen eljárási szabálysértés elvi alapját azonosnak tartotta a jelen ügyben megítélendő eljárási szabálysértéssel. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tartandó tanácsülésen, a Be. 663. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítvánnyal támadott első- és másodfokú ítéletet a VI. rendű terhelt tekintetében helyezze hatályon kívül és utasítsa a Gyulai Törvényszéket új eljárásra.”

Álláspontunk szerint azonban a hatályon kívül helyezési ok nemcsak a VI. rendű terhelt, hanem minden terhelt vonatkozásában fennáll, ugyanis a terhelt tárgyaláson való jelenléte minden résztvevőt érint, hiszen a jelenlét esetén lehetőség van arra, hogy a jelenlévő terhelt a többi terhelt vallomásának, észrevételének ismeretében nyilatkozzon arra vonatkozóan, hogy kíván-e a bizonyítási eljárásban aktívan részt venni, így vállalhatja, hogy a terhelt-társak kérdéseire válaszol, és részt vehet a szembesítésen is. Ezáltal pedig a részvétel hiánya hatással van minden terheltre, így a törvénytelenül megtartott tárgyalás minden terhelt vonatkozásában joghatással bír.

Ahogy az Alaptörvény rendelkezik, mindenkit megillet a tisztességes eljáráshoz való jog, amelynek minimuma, hogy a büntetőeljárás a rá vonatkozó szabályok betartásával, törvényesen folyjon, abban olyan döntés szülessen, amely megfelel a jogszabályoknak, ugyanakkor állja ki a tárgyalás igazságosságának próbáját is.

M

Ahogy az a Legfőbb Ügyészség fenti álláspontja is rögzíti, az eljárási cselekményt meg kellett volna ismételni, azon személyek jelenlétében, akiknek részvétele a tárgyaláson kötelező, hogy ők, és a többi vádlott gyakorolhassa a jogszabályban meghatározott jogait, élhessenek a kérdésfeltevés, szembesítés lehetőségével.

A tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a tárgyalás igazságosságának követelményét is, így azt, hogy az eljárásban részt vevő hatóságok (bírók) jogsértéseit ne lehessen olyan jogszabályban nem szereplő fogalmak megalkotásával, mint a „hallgatóságos döntés” törvényessé tenni, vagy legalábbis a törvényesség látszatával feltüntetni.

Nem felel meg a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog érvényesülésének az sem, hogy a VI. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa alapján indult Bfv.I.1322/2021.számú ügyet a Kúria a 2021. november 22. napján meghozott Bfv.I.1322/2021/5. számú végzésével jelen ügyhöz egyesítette, e végzéséről azonban a Kúria jelen panasz előterjesztőjét sem közvetlenül, sem jogi képviselője útján nem tájékoztatta, a Be. kógens rendelkezése ellenére. (Be. 454. § /1/ bek.)

A fentiek alapján indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a jelen panasszal támadott Kúriai végzés Alaptörvény-ellenességét, majd azt, a megelőző ítéletekre is kiterjedően semmisítse meg, tekintettel arra, hogy az nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljárás alapkövetelményének, ugyanis a Kúria olyan eljárásjogi kategóriával „hallgatóságos végzés” legalizálja az I. fokon eljárt Gyulai Törvényszék nyilvánvaló mulasztását, amelyet a büntetőeljárásról szóló törvény nem ismer.

A nyilvánvaló mulasztás – végzés a terhelt távolmaradásának engedélyezéséről, amely kérelem előterjesztésre sem került – jogkövetkezménye pedig az, hogy a tárgyalási napokon jogszerűtlenül nem vett részt VI. rendű vádlott, vagyis olyan személy, akinek részvétele azokon a jogszabály erejénél fogva kötelező volt, amely pedig a Be. 608. § (1) bekezdésének d) pontja alapján feltétlen hatályon kívül helyezési ok.

2. „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Jelen ügyben azonban, ahogyan azt a Kúria az első, I. illetve II. fokú ítéletet hatályon kívül helyező Bvf.I.302/2017/11. számon, a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati kérelme alapján hozott végzésében is megállapította, olyan bíró járt el, aki az eljárás során hatályban lévő büntetőeljárás törvény szerint az adott ügycsoportra – a fogyasztók érdekeit, és a gazdasági élet tisztaságát sértő bűncselekmények, így az áru hamis megjelölésének büntette, a rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntette, valamint az engedély nélküli külkereskedelmi tevékenység büntette miatt a Be. 14. § (7) bekezdése alapján, a Be 17. § (5) és (6) bekezdésére figyelemmel csak OBH elnöke által kijelölt bíró járhat el - nem rendelkezett az OBH elnökének kijelölésével.

Tény, hogy a tanácselnök bíró a megismételt eljárás idejére a kijelölést megkapta, tény az is, hogy a Be. rendelkezési szerint a megismételt eljárásból nincs kizárva a korábban eljáró bíró abban az esetben, ha a hatályon kívül helyezés oka az eljárási szabályok megsértésén alapul, azonban:

- *a Gyulai Törvényszék **ügyelosztási rendje** szerint a tanács elnökére ugyanezen ügycsoportba tartozó eljárás kiszignálására nem volt lehetőség;*
- *a tanácselnök bíró ellen az eljárás megkezdésekor jelen ügy V. illetve VI. rendű **vádlottja** büntető feljelentést tett hivatali visszaélés, illetve közérdekű adattal visszaélés elkövetésének megalapozott gyanúja miatt;*
- *mindezek mellett a második I. fokú eljárás első tárgyalási napján az ügyben eljáró összes védő kizárási indítványt terjesztett elő, azon oknál fogva, hogy a védelem egyöntetű álláspontja szerint a megismételt eljárásban az első fokon eljárt, és a védelem összes indítványát kritika nélkül elutasító tanácselnökétől az ügy pártatlan, elfogulásmentes elbírálása nem volt elvárható.*

Megjegyzem, a védelem oldaláról előterjesztett kizárási indítványra az is okot adott, hogy álláspontunk szerint nem várható el szakmailag megalapozott ítélet olyan bírótól, aki azzal sincs tisztában, hogy milyen ügycsoportban jogosult eljárni, majd azt követően, hogy erről az ítélet meghozatalát követően tudomást szerzett, a vádlottak által előterjesztett megkeresésekre, annak ellenére, hogy az adat közérdekű adatnak minősült, nem válaszolt.

Álláspontom szerint sérül az Alaptörvényben biztosított azon joga a terheltnek, hogy ügyében törvény által felállított bíróság döntsön, ugyanis A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.), az ügy elbírálásának idején hatályos 10. § (3) bekezdése értelmében az ügyelosztási rend kialakítása során figyelembe kell venni az ügyek jelentőségét, munkaigényességét és az ügyérkezés statisztikai adatait. A Bszi. 11. § (2) bekezdése értelmében az ügyelosztási rendtől az eljárási törvényekben meghatározott esetekben, továbbá igazgatási úton a bíróság működése körébe eső fontos okból el lehet térni. A bíróságok igazgatásáról szóló 6/2015. (IX. 30.) OBH utasítás 119. § (2) bekezdése értelmében az ügyelosztási rendtől eltérésre adhat okot különösen, ha az ügy soronkívüliséggel érintett, kiemelt jelentőségű vagy nagy munkaigényességű. Értelemszerűen azonban, az eltérést a kijelölésben indokolni kell, ilyen indok azonban jelen ügyben nem állt fenn, illetve ilyen indokolást az eljárásban a védelem nem kapott.

Álláspontunk szerint tehát, annak ellenére, hogy a tanács elnöke ebben az időben már rendelkezett az OBH kijelölésével, vagyis a Be. szabályainak már megfelelt, de az ügyelosztási rend szerint rá ilyen jellegű ügyet szignálni nem lehetett, azaz nem törvényesen felállított bíróság járt el, amely tanácsnak ráadásul a elfogulatlansága (pártatlansága) is joggal kérdőjelezhető meg, hiszen a tanács elnöke ellen az általa elbírálendő (jelen) ügy terheltjei büntető feljelentést tettek, hivatali tevékenységével kapcsolatban.

A kizárási indítványok kapcsán az eljáró tanácselnök akként foglalt állást, hogy nem tekinti magát az ügyben elfogultnak, így a kizárási ok nem áll fenn.

A fentiek alapján indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a jelen panasszal támadott Kúriai végzés Alaptörvény-ellenességét, majd azt, a megelőző ítéletekre is kiterjedően semmisítse meg, tekintettel arra, hogy az nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott azon követelménynek, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyében törvény által felállított pártatlan bíróság döntse el.

3. *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

M

Jelen alkotmányjogi panasszal támadott büntetőeljárás 2012. évben került elrendelésre, majd 2013. október 22 napon került sor a vádemelésre, így megállapítható, hogy a jogerős ítélet, melynek dátuma 2020. október 1., az eljárás megindulásától számított 8 év alatt került kihirdetésre.

Az eljárás megismétlésére, és egyebekben a jelentős időmúlásra a terheltek, védők közrehatása nélkül került sor, így kijelenthető, hogy az kizárólag a hatóság mulasztásából húzódott 9 éven keresztül.

Kijelenthető, hogy az eljárás befejezésére a legsúlyosabb büntetési tételű bűncselekmény esetében is az elévülési időt meghaladóan került sor, amely nyilvánvalóan nem egyeztethető össze az ésszerű határidőn belüli elbírálás alapjogi követelményével.

A fentiek alapján indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az eljárás nem felelt meg az ésszerű határidőben való elbírálás Alaptörvényben meghatározott követelményének

Budapest, 2022. november 2.

Tisztelettel:

dr. Molnár Csaba
ügyvéd,

[REDACTED] erhelt
jogi képviselőjeként